

неговия гърбъ, и двамата вървятъ добре, мислятъ свободно и се разбиратъ.

И тъй, въпросътъ не седи въ това, да бждемъ сиромаси или богати. Важно е и като сиромаси, и като богати, да имаме правилни отношения къмъ Първичната Причина, къмъ душата си и къмъ своя ближень. Ако е за богатство, всички хора сж синове на богати родители, а при това искатъ още да забогатяватъ, но смисълътъ не е въ богатството. Христосъ казва: „Това е животъ вѣченъ, да позная Тебе Единнаго Истиннаго Бога.“ Значи, две нѣща сж нужни на човѣка: Животъ, който постоянно да се придобива, и знание, което сжщо така постоянно да се придобива. Първичната Причина изисква отъ хората не само да придобиватъ знания, но и да участвуватъ въ радоститѣ и скърбитѣ на живота. Човѣкъ трѣбва да се стреми къмъ животъ, къмъ свѣтлина, къмъ любовъ, къмъ миръ, къмъ радость, която подържа всички тия стремежи.

Сега, предъ васъ се разкрива широко поле за работа. Които върватъ, тѣ ще се ползуватъ; които не върватъ, тѣ трѣбва да работятъ, да развиватъ въртата си, за да могатъ чрезъ нея, като необходимъ елементъ, да постигнатъ Божествения животъ, който иде вече въ свѣта.

24. Беседа отъ Учителя, държана на 26 февруари, 1928 г.
София. — Изгрѣвъ.